

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
14 August st. v.
26 August st. n.

Este în fiecare duminică.
Redacțiunea în
Közep-utca nr. 395.

Nr. 33.

ANUL XIX.
1883.

Preț pe un an 10
Pe 1/2 de an 5 fl. pe
Pe un 2 fl. pe
Pentru Roma... 20 lei.

O g l u m ă.

— Me căsătoresc; sînt sătul de viața asta monotonă; mi trebuie o soție...

— Ha! ha! ha!... tu să te însori!... Intru adevăr în ideea originală!

— Ce?! nu me crezi?! Bine; faptele o să-ți probeze că voința mea e firmă și nestrămutabilă.

— Ha! ha! ha!

— Vădă la mine, să facem pașii întâi!

— Mi stau la dispozițiune.

Tinerii plecară, și în curînd sosiră la locul dorit. Când erau de căsătorie pofti pe amicul seu înainte, cu acei zimbet, care e înăscut omului vial, glumet, sen cum i dă ~~francoză, bonafant, tidi.~~

Acesta, un tiner mai așezat, ocupă loc în odaia binisor mobilată; și așteptă cu niște ochi curioși, domnându-se nu cumva să-l scape risul, ce are să se întâmple.

Eră un tablou curios, cum acești doi tineri ședeau cu privirea ficsată unul la altul, fără ca să grăiescă unul dintre ei vr'un cuvînt.

Situațiunea eră așa de comică, încât amîndoi ca se odată erupseră într'un ris frenetic.

Intr'un timp începî ăspele, pe care-l numia celalalt „Cornel”:

— Iau să audim acum frate! vorbește, ce planuri ai?

— Voiesc să fac o încercare. Seși, că-s un om, cărui i se dă în limba omenescă apostrofarea, nu pre măgulitoare: „ar fi cum ar fi, dar e pre urit”; lumea me numește „gura satului”, „tata minciunilor” și mai scie Dănu, căte epiteze binemeritate urmază pe bietul „Vasile Murgu”. Scurt dis, impregiurările nu me prom curageză, de a fi scit de corfe, din partea cunoscutelor din „ora”.

— Și — și, — îl indemnă cu curiositate crescătoare Cornel.

— Și, și — o să iau una, pe care nu o cunosc nici eu, și care nu me cunosc pe mine nici din audite, nici din văzute.

— Nu te pricep!

— Înțată me vei înțelege! Eh! dar vorbă multă-i străve: voiesc să public un anonș într'o foie ăre-care să se răzaut una băndă și frumă.

— Bravo! bravo! și gratidez frate Vasile! Idec căte te mîdă în rangurile tale onorare, primite căte te mîdă și din audite și din văzute, — te Cornel — un zimbet prinia.

— Te rog, lucrul e serios, — observă celalalt, fără ca să ridă. Să facem anonșul!

După multă bătăe de cap constară, că averea mobilă și imobilă a candidatului — ce să află de altmîntre în lună — e de 20,000, și de: două-deci de mii de florini; și pe baza acesta solidă apoi compuseră anonșul.

A patra și după cele istorisite mai sus se află un anonș, între inserate, în un jurnal local, de următorul cuprins:

Un tiner frumos și plăcut cu o avere de 20,000, și două-deci de mii de florini, voiesc să se căsătorească cu o fetă tineră. Recerșitele dela birante de 17-20 de ani, frumșete și moralitate; banii sînt un lucru lateral. Ofertele cu posă împreună la adresa: „Hymen, poste restante, Brașov”.

Murgu n'avea de gând să se însore; asta o știe bine Cornel. El a făcut o glumă, (așa își poreclia el în genere faptele sale) ca să-și potă înmulți cu ceva nou păcăliturile, aventurile sale cunoscute prin oraș.

Murgu așteptă cu nerăbdare decile de posă — ca respuns la anonșul seu, posele aceste aveau să se fie tot atâtea puncte de mănecare la poveștile sale, cu a căror fabricare se ocupă serios.

Totă ziua mergea omul nostru de două ori la poștă, însă fără nici un rezultat.

Abia după o săptămână îl vedem aleargă pe strada Furcilor cu o mare iritațiune și cu o tadesulire vizibilă. A primit o epistolă parfumată învelită într'o hârtie trandafirică cu adresa „Hymen post restante Brașov”. Ah! ce fericire! Ce păcălitură minunată! Ha! ha! ha! borborosia ridînd în sine.

— Stăi Vasile! dar ce-i cu tine, de fugi așa! dăr nu te-a sosit...

— Pst, pst; — și-l apuca pe Cornel de braț alergând mai departe.

— Ce e?! Post restante?! — îl întrebă acesta de nou ridînd.

Murgu respuse cu o căutătură plină de espreșune, dar nu dîse nimic.

Ajunseră așasă.

— Etă-o! Veți acesta hârtie minunată, ace te trăsuri ângeresci; pipăe, aci trebuie să fie o posă!

Se puseră pe o canapea și Vasile desfăcu o agitațiune febrilă.

— Ah! — strigară ambii uimiți.

— O gură. Ah! ce chip de femeie!

— O frumșete de acele, de

și-a făcut trîntitatea sa vestiță, în

ă demnă de admirarea unui

ă marea întrebare, ce aş-

oris nu era nimic decât adresa

post restante Bucureşti.

bucurie. Cornel nu sciea ce se

oe soţul seu, că a făcut aşă bun

ce se facem? Să primim ofertul?!

trebuie, se-i...

mentul acesta bătu cineva la uşe şi-l între-

ornel.

depinde în foarte multe cazuri dela impregiu-

il cel mai plăcut se schimbă după impregiu-

poté aşa, de ne vine cu totul neplăcut. Astfel s'a

templat şi cu tinerii noştri. Deşu în afacerea lor

delicată nici decum n'aveau pofta, de a fi conturbaţi

de cineva, fie chiar de cel mai bun amic al lor. Dar

uşa se deschise şi intră prin ea un tiner înalt, cu o

faţă veselă, deschisă, plină de bucurie — un contrast

bătător la ochi faţă de tinerii noştri, cari stăteau cu

fruntea încreţită şi ochii înholbaţi spre use. Eră vechiul

lor cunoscut şi fost coleg dr. Berean din Bucureşti

Vasilie şi Cornel, atinşi de bucuria vederii, er de

altă parte conturbaţi în planuirile lor, îl primiră aşă cum

nu aşteptase tinerul medic a fi primit de către cei mai

iubiţi ai lui amici.

Săutare, frate Vasilie! noroc Corneliu! Dar

ce-i? Pote v'am conturbat? Ce aveţi acolo?! A! par-

lon' emsiolă?! Va fi de amor?! Dör n'aveţi de gând

ce ve' muraţi? Cum?!

Cum aşă ceva, ei, dar ocupă loc; despre aste

mai taceţi. Cum te afli?

Bine; de tot bine; dar voi?

Asta e introducerea obicinuită la întâlnirea cu

noscător, basa, din care se dezvoltă apoi un şir întreg

de idei bune.

Dar ce-i nou p'aci pe la voi?! — întrebă me-

dicul.

Da ian fratele Vasilie lucrăză şi acum la o glu-

mă ca de obicei, — şi se ridănd Cornel.

Ce, döră —

Da, da, ai ghicit, voiesce să se însöre.

După aceea Vasilie începü cu povestea insurătorei

sale, până la momentul când a intrat Berean pe uşa.

Arată-mi posa! poté s'o cunose.

Vasilie i-o cete.

În momentul întâi tot sangele i sări în faţă; er

după aceea se lăsa palid ca cëra; posa i pică din

mână.

Ce-i? ti-i rău?

Nu mă simt bine, lăsaţi-me să odihnesc

puţin!

Dör o cunoseci? — îl întrebă Vasilie curios.

Da, da, o cunosec. — borboreşi Berean, muş-

cându-şi buzele; şi faţa înmărmurită trădă lupta cea

campită, ce-i nemëntă inima.

Da, — şi se de nou cu o indiferinţă prefăcută,

eu o cunosec; şi o să ve dau un bun sfat, cum se-i in-

toamnăi respunsul la posa-i trimisă; da, o cunosec bine,

şi totu toate impregiurările.

La rugarea sa îl lăsară singur. El remase lungit

pe canapea, în curënd însë se sculă. Umblă iritat în

şi în jos în odaie. Când luă posa, când hărtia şi

în mână, dar făcă să pötă face ceva. Eră turbu-

ginta sa.

Luă. M'ai înşelat. Amară desamăgire,

ine. O ânger frumos!... A! dia-

mi-ai frânt inima! O Dum-

— Nu, nu. Totuş nu se pöte să fie ea. E impos-

sibil. Nu-i ea, — şi se prindënd puţină speranţă, şi în-

ta-i se insenină.

— Dar scrisörea asta! Eh! dar în fine o am aci

negru pe alb; nu, nu, asta nu e halucinaţiune; ea e

blăstëm, resbunare! Înşë acum töte-s însedar! mi-am

perdut töte ce am avut mai scump în lume; fericire-mi

e răpită. Dumnedeule! arată-mi calea, pe care să apuc;

ajută-mi Dönnë!

Şi acela care pretutindenea este, care pe töţi i

ocrotescë — 'a auđit; rugăciunea lui fu primită.

* * *

Când se reatornară Vasile şi Cornel, Berean părea

mai linisčit.

— Haid, — şi se cătră Vasile, — să facem pro-

prama insurătorei tale.

— S'o facem, — şi seră ceialăţi.

— Înainte de töte aşă dară am să ve spu, că tot

ce veţi întreprinde în astă causă numai şi numai în Bu-

cureşti se pöte esecută. Deci trebuie să ve hotărâţi să

veniţi cu mine acolo.

— Iti stăm la dispoziţiune, cum nu, pentru aşă o

partie minunată; ah! ce mai aventuri! — adause

Vasilie.

— Bine. Voi trebuie, să daţi respectivei un rendez-

vous, o întâlnire öre unde, dar numai si numai în Ca-

pitală; aci se-i faceţi cunoscinţa şi se ve înlegeţi mai

departe cu dënşa, — şi se medicul mându-şi

buzele.

— Ei dar tu o cunosci! spune-ne cine este!

Berean tăcü câteva momente. Întrebarea asta er

i-a rănit inima. Işi adună töte puterile spre a puté es-

prima aceste cuvinte:

— De ad în douë săptămëni eră

(Incheierea va urmă.)

Virg. Gait.

Cântec de dor.

runđă verde flori de mac,

Aud glas de pitpalac.

Diminëta, până 'n ȓiori,

Cântă 'n crâng privighetori.

Vorbesc stelele cu flörea,

Vântul cu privighetörea,

Rândunica cântă 'n şbor,

Dar eu nu scüu limbă şor!

Că de-aş sci-o, ne'ncetă

Tot cu ele-aş sta la sfat

Şi-aş vorbi de foarfă meu

Şi de tot ce sufer eu!

Carol Scrob.

Fëta bancherului.

— Comedie în 3 acte, după Le Duc Job. —

(Urmare.)

GRAMADESCU

De sigur! Cine o să-l ia pe dënşul?

IULIA.

Cine? (la parte.) Eram gata să...

ca. 11.

GRAMADESCU.
Omea cu zestre de doue-șeci mii

IULIA.
Dar una cu caștăni de doue milioane! Par că în
n'a mai ramas alt Dumnezeu și alt sfânt de cât
eu!

GRAMADESCU.
Pentru că n'a preț banul cum trebuie, a ajuns
de e. Și-apoi de o mai face vre o neroșie doue ca
de dăunăți...

IULIA.
Ce neroșie?

GRAMADESCU.
Cu puține zile înainte de a plecă la resboi, și-a
vremutat mai totă averea amicului seu George Ibă-
șescu, și amicul a binevoit să móră fără de a-l despă-
țel cu nici un ban.

IULIA.
Adevărat?

GRAMADESCU.
Pré adevărat!

IULIA (pré îngrijată).
Va să zică nu mai are cei 5000 galbeni?

GRAMADESCU.
Nu mai are de cât vr'o dece mii lei și de o merge
ori așa...

IULIA.
Vai! Patru-șeci și atâtea de mii de lei mai puțin!
Voi stăm bine!

GRAMADESCU.
O să ajungă să cerșescă.

IULIA.
Apoi se vede, că omul ăsta e lipsit de ori ce
sădăde.

GRAMADESCU.
E un maniac.

IULIA.
Cu mintea subită de tot.

GRAMADESCU.
Ș-apoi voiesce ca totă lumea să-i sémene.

IULIA.
Toți ca el, mână spartă!

GRAMADESCU.
El și cu unchiul teu Boruzescu...

IULIA.
Părechie de minune...

GRAMADESCU.
Ai crede tu că și el nu găsesce potrivit să te mă-
riți cu Sorean?

IULIA.
Sciu, dar și-o călcă pe inimă!

GRAMADESCU.
Ba bine că nu.

IULIA.
Nu cumva mi-o îmbusă cu de a sila ideile
dului!

GRAMADESCU.
Idei de pe vremea lui Papură-Vodă...

IULIA.
Muceșite... resufflate...

GRAMADESCU.
Pe când astăți...

IULIA.
Astăți lumea nu mai e de Sacuntale și de Virgi-
nii... ei calcă sântos; ea este pentru pozitiv!

GRAMADESCU.
Vorbesce încet... Uite că vin intr'acoa amândoi
haihii nostri.

IULIA.
Eu nu voin să văd.

GRAMADESCU.
Mă dău să văd.

IULIA.
Mă dău să văd.

IULIA.

4000 galbeni! 47.000 franci mai puțin la capital.
De minune! Cel puțin așa nu mi-a mai lăsat loc de
stat pe gânduri. (Ese la stânga.)

Scena VI.

BORUZESCU. LUNCEAN.

BORUZESCU (din fund).
S'a dus. Grămădescu părea turbat.

LUNCEAN (din fund).
S'a dus și ea.

BORUZESCU.
Semn bun.

LUNCEAN.
De minune!

BORUZESCU.
Ei da, fuge de tine că și tu de ea.

LUNCEAN.
Ce fel? Dta crești că și ea me evită din sentimen-
tul care me îndemnă s'o evit eu?

BORUZESCU.
Pe legea mea, ve jucăți d'a ascunsul.

LUNCEAN.
Dta nu consideri...

BORUZESCU.
Ci lasă-me în pace și fă numai îndată ce mi-ți
promis.

LUNCEAN.
Ce?

BORUZESCU.
Scrie la ministeriul de resboiu să-ți dea
nelimitat. Voiu adăugă și eu o scrisore către
mi-e vechiu coleg de școlă... Ecă hârtie. (Se apleacă
de scrin și dă de socotela Iuliei.) Ce este asta? Scrisoarea
Iuliei. (La hârtia și citește.)

LUNCEAN.
Scrisoarea Iuliei?

BORUZESCU.
Ha! ha! ha! Am descoperit un secret foarte im-
portant.

LUNCEAN.
O fi vr'o epistolă către Sorean?

BORUZESCU.
Pöte.

LUNCEAN (cu mânie).
Dă-mi-o.

BORUZESCU (și opresce).
E! secretele unei femei!

LUNCEAN.
Ai dreptate.

BORUZESCU.
Vrei să-ți spun ceva.

LUNCEAN.
Vorbesce, te rog.

BORUZESCU.
Iulia te iubesc.

LUNCEAN.
Dta scii de te respect ca pe însuși tatăl meu dar
te rog să crești că asemenea glume...

BORUZESCU (cu severitate).
Luncene!

LUNCEAN.
Iertă-me. Sânt un nebun.

BORUZESCU.
Scii ghici logogrifuri?

LUNCEAN.
Nu pricep întrebarea.

BORUZESCU (arătă socotela Iuliei).
Privesce!

LUNCEAN.
Ce este?

BORUZESCU.
Asta? E amorul unei fete din secolul al XIX-lea,
feta de bancher...

LUNCEAN.
Socoteli făcute de Iulia.

BORUZESCU.
Citesce sumele acestea... sînt eloquente!

LUNCEAN.
„60,000 franci averea lui“.

BORUZESCU.
„10,000 galbeni = zestrea mea...“ A Iuliei...
Eacă aci în astă rubrică venitul averii lui...
6000 lei.

LUNCEAN.
6000 lei, da.

BORUZESCU.
Aci venitul dela zestrea ei...

LUNCEAN.
1000 galbeni.

BORUZESCU.
Câte 10 la sută... Catastih în regulă: aci veniturile,
întrările; din colo eşirile, cheltuelile... De minune!
Sei că-i tare în Doppia scriptură? Dar înţelegi-tu
cava, Luncene?

LUNCEAN.
Mi e frică să bănuiesc...

BORUZESCU.
„6000 lei, averea lui...“ Cine este acest
„lui“? Cine este el? Cine ze aveai înainte de a pleca
în război?

LUNCEAN.
„6000 lei, averea lui...“ Cine este acest
„lui“? Cine este el? Cine ze aveai înainte de a pleca
în război?

LUNCEAN.
Nu ştiu ce am!...
peptul.

BORUZESCU.
Lăsa-te, dragul meu. Vede întrările sînt numai
18,000 lei noi pe an...

LUNCEAN (abătut).
E puţin.

BORUZESCU.
Nu prè e mult pentru fumurile Iuliei, dar ajunge
sè trăiescă o familie cumpetată.

LUNCEAN.
Aşa este. (Animându-se.) Câţi ar fi mulţămîti să aibă
măcar a treia parte din această sumă?

BORUZESCU.
Sè vedem acum cheltuelile.

LUNCEAN (cu anxietate manifestând speranţă).
Căi taie cheltuelile?

BORUZESCU.
Nu, cheltueile nu se urcă de cât la sumuliţa de
40,000 lei!

LUNCEAN (desilusionat).
Punoneşurile!

BORUZESCU.
De mirare!

LUNCEAN.
Credeai dta că vor fi mai mici?

BORUZESCU.
Ba nu, me aşteptam să fie mai mari.

LUNCEAN.
Ce-i de făcut? Eu, ori cum, î remân recunoscător
că s'a gândit măcar la mine... Ramtaplan, planplan-
plan, rantaplan! (Se aşedă prè abătut, murmurând un marş
de atac.)

BORUZESCU.
Ue, uite!... A făcut reduceri în budget! Fără
comisie bugetară.

LUNCEAN (se scolă zelos şi se apropie ér de Boruzescu).
Ce dta?

BORUZESCU.
A redus chiria casei.

LUNCEAN.
Ce bună este!

BORUZESCU.
A sters loja de marţi la teatru românesc...

LUNCEAN.
Pecat!

BORUZESCU.
Dela cheltuelile lui câteva mii de lei.

LUNCEAN.
Prè bine a făcut.

BORUZESCU.
Dela cheltuelile ei...

LUNCEAN.
Cât a tăiat?

BORUZESCU.
Dela ale ei... nimica!

LUNCEAN.
Bine a făcut.

BORUZESCU.
Toaleta ei... pune pentru toaletă 10,000 lei.

LUNCEAN.
Sërmană copilă! Femeilor le trebuie astăzi atîta
bani pentru ca să amble abia decent îmbrăcate!

BORUZESCU.
Lui... ţie îţi pune 1000 lei de toaletă...

LUNCEAN.
Prè mult... Eu n'am ce face cu atîta.

BORUZESCU.
Cum ară? Nu cumva o să amble de la
Admî? (cîntî) trăsari, cai, operă...

LUNCEAN.
Ce? Mai sînt cheltueli? Apoi ajunge la sa
lucii veniturile?

BORUZESCU.
Te-ai topit! Delti 20,000 lei pe an, an tôte re-
cerile...

LUNCEAN.
Nu face nimica. Voiu lucră, voiu câştigă şi eu ce-
va. Pôte că di Grămădescu a avut dreptate. Am fost
un năuc, un nebun! Auđi, sè-mi perd timpul înveţînd
literatură, care nu-ţi aduce de cât critici amărite dela
tođi mîzgălitorii de gazete... şi nici un ban în pungă!
Ş-apoi sè me duc la resboi, când puteam sè solicit mai
bine un post din cele mii ale budgetului... Regii câte
vrei, monopoluri de Dòmne-ajută... Drumuri de feră
câte nu pôte plăti statul... Arunci în un căne pe stradă
şi lovesei un funcţionar... Şi în ţera unde Românul
nasce pentru budgetul statului, cum altă dată născea
fanariotul pentru domnia *tis Bogdaines*, eu sè-mi perd
şi ceea ce brumă mi-a mai fost remas dela tatăl meu?
Am fost un smintit! E timp sè me îndrept! Voiu face
ca Sorean şi ca Stomacopulo... Voiu fi amicul lor...
Li voiu cere sfat...

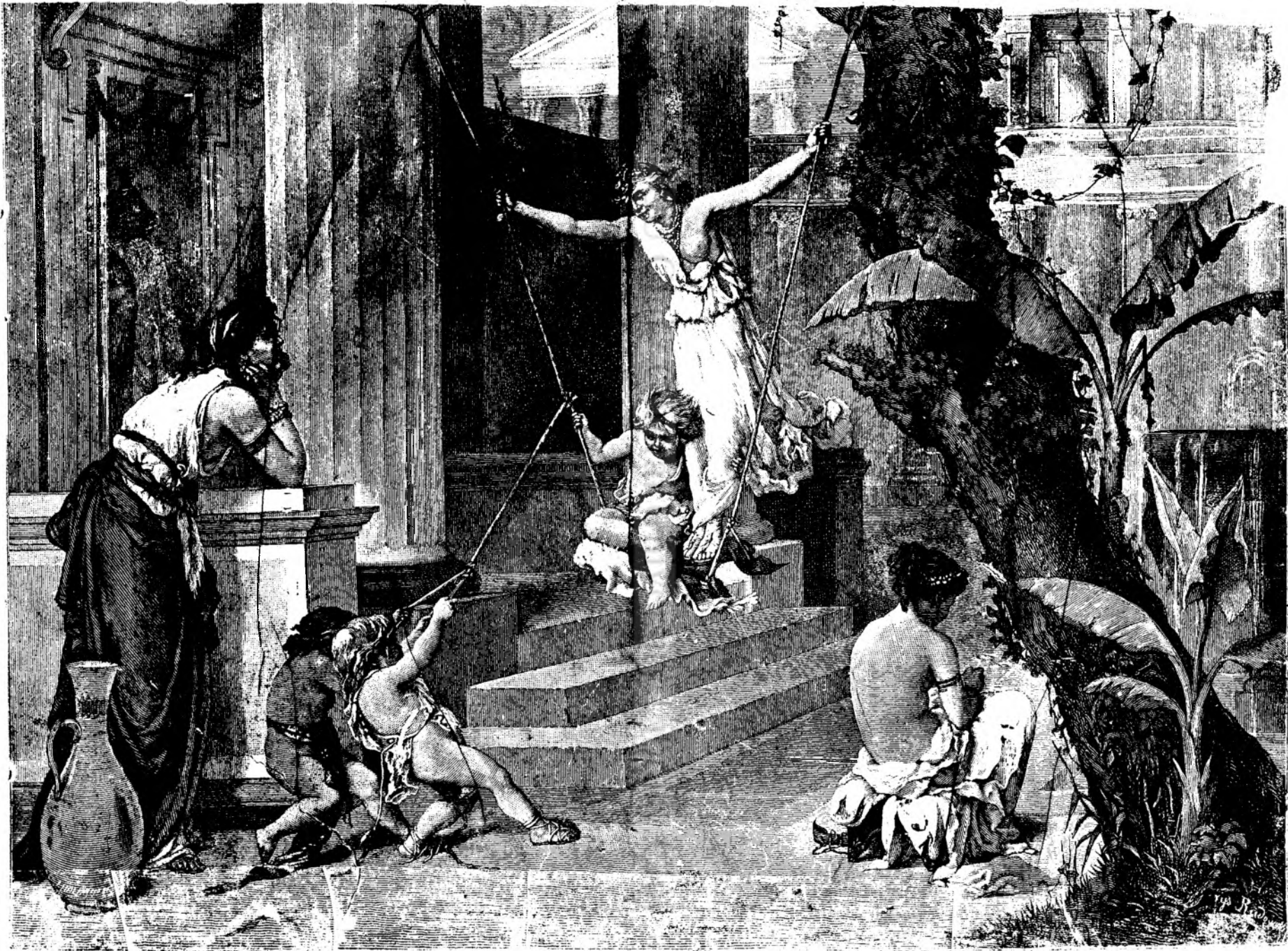
BORUZESCU.
Haide! Alt smintit! Ceea ce ai de făcut nu este
sè-ţi perđi mai rău mintea... Ce este de făcut e de
a aduce pe coconiţa noastră la socoteli mai reduse...
Sè mai taie din a chirie de case: auđi, 2000 lei
chirie!

LUNCEAN.
Dar nu cumva o să locuiescă ca mine, o mansardă
la Grand Hôtel?

BORUZESCU.
Sè mai desfacă din ai cai, sè mai vîndă din
carete...

LUNCEAN.
Nu se pôte.

BORUZESCU.
Mai taie, coconit, cea operă... Asculte Dumi-
nica, la feréstă, musica militară când se schimbă gar-

Femei din Pompei acasă.

palat... Și Hübsch e priceput capelmăistru, slavă
 a lui...

LUNCEAN.

Nu se p^ote. Eu voi să-mi satisfac toate capriciile.
 Eu e cea mai frumoasă fetă din București, voi ca să
 o admire lumea în toate părțile... Alții s'au îmbogățit
 într'o clipelă; de ce nu aș cercă și eu? Ceva mai pu-
 tine scrupule, mai multă nerușinare și lucrul e posibil.
 Așa alții...

BORUZESCU.

Nu vorbi nerozii.

LUNCEAN.

Una din doue, ori sunt bogat și ea este soția mea,
 ori rămân fără lescae și fără d^enșă...

BORUZESCU.

Smintit de legat...

LUNCEAN.

Da, smintit de legat... de bucurie... de vreme că
 văd încă ea m'ar pute iubi și lua de soț. Mai am
 încă câteva mii de lei... I ieu, merg la București...
 Ce a făcut o lume întregă, voi face și eu... și voi fi
 bogat! Vai de nenorocitul prost care mi-o cadă pe mână...
 O să-l store ca pe o carpă... Stos, maca. Ce-
 mi pesă!

BORUZESCU.

Dar ascultă, omule...

LUNCEAN.

O să veți cum o să ajung bogat... D^or deson^o-
 raca șișelia nu sunt mai ucidețore ca șrapnelele și bom-
 belele lui Ghazi Osman! M'am strecurat printre ele...
 Așa voiesce lumea, bine, fie! Voi fi fericit... Ram-
 taplan! ramtaplan! ramtaplan! (Ese alergând pe la dreapta.)

Scena VII.

BORUZESCU. IULIA.

BORUZESCU.

Ah! amor! toți oamenii sunt oigan sub
 tal: eu toții ajung în d^oga copiilor și orbesc.

IULIA (la parte).

Unde e? Oare veduți-l?

BORUZESCU (la parte).

Unde venind se-și vede socotela.

IULIA.

Unde d^ona dela București te caută... D^oce că a
 vrea să-ți dea o sumă să te ducă.

BORUZESCU.

Cine e?

IULIA.

Un cititor, un portarel...

BORUZESCU.

Unde e?

IULIA.

Unde e? Așa a d^ona este.

BORUZESCU.

Unde este?

IULIA.

Unde d^ona este în camera d^orale

BORUZESCU.

Ce o fi voind? Oare e în fața?

Scena VIII.

IULIA, apoi LUNCEAN în fațonu.

IULIA.

Et'o (alergă la scriu cum ese Boruzescu și ved^end soco-
 tela.) Tot unde am lăsat-o. Ce cap am! D^ecă asemenea
 h^ortie cădea în mână lui... Sfârși odată!...
 Trebuie să me mărit după Soreau cât mai repede! Te
 rugă să măne poimâne vre-un gazetar il atacă și pe
 el ca pe Stomacopulo, și atunci pace căsătoria! (Luând
 o m^oșă după gueridon). Unde o fi articolul despre Stoma-

copulo? (cetesce) Doamna Sev
 A! e vorba de Sevastia? ce?

ea? (citind cu ochi) Ba din con-

vastia Walinescu a lu a s^eră... D^ona... D^ona...
 neca vitoare vom publica o estinsă d^ere de s^emă dato-
 rită penei unuia din cei mai distinsi scriitori ai noștri.
 Astăzi vom d^oce numai, că dna Walinescu, bogată și
 strălucind de frumsețea ca o d^eesă, făc^u onorabile ba-
 luii cu acea grație și cu acea alesă curtezie ca e o
 put în fruntea societății celei mai distinse. (Vorbit)
 Minunat! Ce plăcere ține să fie de a se ved^e cineva
 numită în slove de tipari „elegantă și frumoasă!” când
 eu voi av^e casa mea, o să curtesc pe gazetari ca
 să scrie și despre mine vorbe frumoșe în gazete. Dar
 asta ce este? (Dă de scrisoarea Luisei) A! scrisoarea dela
 Luiza (o ia.) S'o fi tanguind că nu-i scriu. Par că nu-
 mai atâta trebă am! (o deschide) Săracii sunt atât de
 esigenți! (Citind) „Dragă Iulie, de și m'ai uitat...” Nu
 spunem eu? „Nu voi să te las neînscințată despre
 un lucru care aș voi să-l spun nu numai unei amice,
 dar și la totă lumea. D^eu mi-a dat un copil, un co-
 pilaș pr^e frumos, care s^em^enă tată-seu! Sunt atâta de
 fericită, că de multe ori saiu prin casă ca o neună!
 Un copilaș, Iulio! Când ai sci tu ce este a av^e un co-
 pilaș! V'ați înșelat rău voi toți care me indemnăți să
 nu me mărit cu Linotescu al meu, pentru că eră sărac.
 Ve plâng pe voi cele bogate! Tot lueșul voștru nu ve
 p^ote da nici a mia parte din mulțămirea ce-mi procură
 o haină de lână, cump^erată cu prețul muncei și a su-
 dorilor bărbatului, a iubitelui inimei mele. Până chiar
 și privațiunile suferite cu resignațiune, implinind o de-
 torie, sunt atâtea alte bucurii negate celor bogăți și a-
 cordate numai săracilor de cătră divina Provedință.
 Intr^ebă-me de mi-aș vinde s^arăcia mea pe toate mili-
 onele lumii și vei ved^e cât de iute ti-aș responde că nu.
 În ce magazin de mode, la ce M-elle Blanche, la ce
 ville de Lyon, ori nu mai ești unde aș put^e cump^era
 o inimă ca inima lui Linotescu al meu? Cât e de bun
 Nicu al meu? E bun ca Luncean, amicul nostru din
 copilărie. (Iulia tresare). Am uitat să-ți spun, că chiar
 în ziua când D^eu mi-a d^aruit copilașul, bărbatul meu
 a primit o inaintare neasceptată în postul ce ocupă,
 care cresc^u budgetul nostru cu 4000 lei. Veți cât e de
 adev^erat, că tot copilul vine cu norocul seu pe lume.
 P^eta ac^esta ce vei ved^e aci este din o lacrimă cât o
 alună care mi-a căd^ut pe h^artie. (Iulia simte că-i vin la-
 crimele). Nu poți sci tu ce este o lacrimă de mamă:
 când n'avam motiv de plâns, de intristare, plângem de
 bucurie. (Iulia își șterge ochii cu batista). Iertă-me d^ecă te-
 am sup^erat mult și adio. Primesce sărutările amicei
 tale, Luiza”. (Vorbit). Ce fericită este! M'a făcut să
 plâng... A! are un postscriptum. „Eram să închid scri-
 soarea (citesce merg^end) când a intrat bărbatu-meu în casă
 și mi-a povestit o întâmplare oribilă. Sevastița d^adu a
 s^eră un bal min^erat. (Cu interes). Din bal eșiră impre-
 ză ca să se bată în duel, bărbatul bietei noastre amice
 și un june din aristocrație care frecvență pr^e adesea
 casa lui Walinescu. Junele muri câteva minute după
 aceea, cu creerii șburati de un glonte...” Or^ore!...
 (Citesce cu multă agitare și anxietate.) „Walinescu se des-
 parte acum de Sevastița, luând cu el copiii. E^tă ce va
 să d^oca o căsătorie de interes. Blăst^emați fie banii!
 Ah! Iulio dragă, să nu te măriți cu un om pe care nu-l
 iubesci și mai ales d^ecă-ți simți inima băt^end pentru
 altul. Te conjur, în numele mamei tale, care eră așă
 de bună și te iubiă atât de mult. R^ogă-te ca și mine
 să nu d^ona peac^o. Ești Sevastița, căci pe conșcința ei
 apesă greu m^ortea un^ui om. M^o acum tenice deson^o-
 racă, soție fără soț și mamă fără copil! R^ogă-te,
 r^ogă-te mult pentru bieta n^eferică...” D^omnedeule! ce in-
 t^em^eplare tristă! Și eu ad^oncă e p^esimuiam, pentru că

e avută! Și jeliam pe Luiza că este săracă! (Cîntînd)
 „Nu te mărită cu un om pe care nu-l iubesci“. Nu, eu nu iubesc pe Sorean... „Și mai ales decă-ți simți inima bătînd pentru altul“. Ōre iubesc eu pe Luncean? Să fie o prevestire a Cerului? „Femea desonorată, soție fără soț, mamă fără copii...“ Nu știu ce am... Mi se strînge inima. Pare că-mi lipsese resuflarea... Ō mamă! mamă! nu permite ca eu! (Plînge și-și acoperă fața cu batista, lăsându-se să cadă pe fotoliu.)

LUNCEAN (afară).

Ramtaplan! ramtaplan! ramtaplan!

IULIA.

Luncean! Să nu me veđă așa. (Se ridică și se îndreptă repede spre stînga). Ō ăr uitam... (Se oprește, alergă la gueridon, iē comptul, și uitându-se la el, revine în mijlocul scenei.)

LUNCEAN (mai de departe de cît înainte.)

Ramtaplan, ramtaplan, ramtaplan.

IULIA (cîntînd cifrele.)

10,000... 30,000... 40,000... Ce nerođie!
 (Rumpe hîrtia și aruncă bucățile.)

Finea actului al 2-lea.

(Va urmă.)

V. A. Urechia.

Studii limbistice.

— Ō sultă de etimologii revindocate. —

(Urmare.)

53) *Bură, buracă.* Cuvîntul „bură“ înseamnă în graiul bănățenesc: cîtă seu negură desă și grösă cu plöie mênuntă fără vînt, care negură se respîndesce pînă la fața pămîntului; „buracă“ este o „bură“ mai mare, mai intensivă; pruina, nebula cum pluvia minuta sine vento lat.; brume avec petite pluie sans vent fr.; nebel mit staubregen ohne wind germ. „Băracă“ pentru „buracă“ și „bură“ pentru aburele ce ese (esaleză) din bucate calde, nu se aude în graiul bănățenesc. Ō „bură de plöie“ încă se aude în graiul bănățenesc, sub care se înțelege: o plöie ușoră mestecată cu cêtă. Dicționariile limbei românesce mai pomenesc și despre înțelesul figurat al „burei“: pentru negură înghețată cădută la pămînt ca o brumă grösă. Verbul „a bură“ încă este usuat în frasa „burază vremea“, când mijgură (micură, plöie mênunt) cu cêtă. Formațiunea de „burană“ și „borană“, precum și „buruniță“ și „burniță“ nu există în graiul bănățenesc și în dicționariile limbei românesce; este o născocitură a dlui Cihac cu tendință spre a efeptu o etimologie slavă, precum vom vedé deloc mai în jos.

Di Cihac: Dict. etym. daco-romane, éléments slaves etc. pag. 34 derivéză cuvîntul „bură“ și „buracă“ din elemente slave, și spre acest scop combinéză și face de una și aceeași rădăcină și pe „burzulesc“: soulever, ameuter fr., anheben, aufwiegen germ.; pe „burlan“ și „burling“: marcassin fr., Frischling germ., precum și pe „sburllesc“ (spêrlesc): decheveler fr., haare zerzauen germ., cari cuvinte, de după înțelesul logic, dar și de după forma lor — nu au nimic comun cu „bură“ și „buracă“, și nici că pot fi de după regulile limbistice combinate la una și aceeași rădăcină. Din aceste și alte asemenea etimologii se adeverește, cumcă cel mai mare defect în dicționariul etimologic a dlui Cihac se cuprinde în aceea, căci dlui nu derivéză cuvintele dela înțelesul lor primar, ci mai vîrtos dela înțelesuri secundare, figurate, melafonice, aceea ce nu este conces în sciința critică limbistică. Dar trebuie se observăm, cumcă de acest abus pătinesce fôrte tare limbis-

tica modernă, fiind că și este drumul cel mai ușor de a făuri etimologii.

După ce a incurcat estmod dl Cihac mai multe forme și rădăcini de cuvinte la „bură“ și „buracă“, spre a-și plănui drumul pentru o etimologie slavă, purcede apoi și derivéză cuvîntul din elemente slave, anume dela paleoslov. „burja“, care înseamnă: procella, tempestas lat.; sturmwind, gewitter germ.; dela bulg. „buri“: tempête fr., gewitter germ.; dela rusescul „burja“: tempête fr., sturm germ.; „buran“: grande tempête fr., heftiger sturm germ.; dela pol. „burza“ și „burzka“: tempête fr., gewitter germ.; dela boem. „bura“, „buran“ și „burka“: tempête, orage fr., gewitter, sturm germ.; dela neoslov. „buriti“ și „burkati“: soulever, ameuter fr., erheben, aufwiegen germ. Di Cihac combinéză mai de parte și pe alban. „vorë“: vent du nord fr., nordwind germ., „borë“: neige fr., schnee germ., cari tôte derivéză dela „boreas“ lat., „bóre“ românesc. Dar tôte aceste etimologii slave a dlui Cihac sînt neadeverate și nejustificate, pentru că înțelesul logic stă în contră.

Cuvîntul românesc „bură“ și „buracă“ nu înseamnă „furtuna“ și „tempestate“, precum înseamnă înțelesul cuvîntelor slave produse de dl Cihac, ci înseamnă numai: o cêtă seu negură cu plöie mênuntă fără vînt, care negură se aséză mereu pînă la pămînt. În vînturi și furtune, nu are loc „bura“ și „buraca“, fiind că o disöive vîntul. Se vede cumcă cuvîntul românesc „bură“ înseamnă cu totul contrariul dela cuvintele slovenesce produse de dl Cihac.

Etimologia cuvîntului este de origină din limba romană rustică, de öre-ce ce aflăm în Porru: Nou dictionariu sardu-italianu, Casteddu 1832 pag. 135 „borea“ pentru: nebbia ital., adecă pentru: cêtă și negură. Diez: Etymol. Wörterbuch der romanischen Sprachen, Bonn 1853 pag. 77 sub „burrasca“ ne împărtășesce, cumcă „burrascuni“ în dialectul sicilian încă înseamnă: nebel germ., adecă: cêtă seu negură. In Toni: Vocabolario bolognese-ital. Bologna 1850 pag. 90 stă „bur“ pentru: buio, oscuro, tenebre ital., adecă pentru: întunerec. In Biondelli: Dialetti gallo-italici, Milano 1853 pag. 62 stă „burda“ pentru: nebbia (negura) ital. Din acea impregiurare, cumcă cuvîntul vine înainte și în dialectele Italiei, trebuie să presupunem a fi urđit cuvîntul din limba romană rustică.

54) *Cotoröge, cătărige.* Cuvîntul „cotoröge“ este multorariu (plural) și înseamnă în graiul bănățenesc: piciöre de porc ferbte și prin inchiägarea diamei făcute piftie; pieds de cochon en gelatine fr., gesulzte schweinefüsse germ. Cuvîntul „cătărige“ nu se aude în graiul bănățenesc, dar după dicționarie judecând se vede a avé același înțeles cu „cotoröge“.

Di Cihac: Dict. etym. daco-romane, éléments slaves etc. pag. 488 derivéză cuvîntul „cotoröge“ dela magiarul „kocsonya“ cu asemenea înțeles. Această etimologie a dlui Cihac însă este cu totul necorectă, de öre-ce lasă pe „r“ și „ge“ neesplicat.

Rădăcina cuvîntului zace în „cot“: cubitus lat.; cubito, gomito ital.; codo span.; coto, cotovelo port.; conde fr. Cuvîntul „cot“ face multorariul (pluralul) în: „coti“, „cöte“ și „coturi“ (cu tonul pe „o“). „Cotoröge“ este o țamă (zamă) inchiägată mai vîrtos de „coturi“ (membres fr., glieder germ.) de piciöre de porc ferbte. Piciörela de porc se desmembreză cu cuțitul dela tôte incheiăturile, în așa numite „coturi“ și ca atare se ferb în apă împreună cu ingredientele de lipsă făcînd astfel „cotoröge“. Este lucru cunoscut cumcă din incheiăturile membrelor dela piciörela de porc ese prin ferbere mai multă gelatină (piftie). Dar cumcă din „cot“ resp. din plural „coturi“ prin finalul „-og“, „-öge“ s'a format „cotoröge“, scie să spună și un țeran, care pricepe ge-

niul limbei românesce. Din „cot“ pl. „coturi“ s'a format „cotoroage“ chiar așa precum din „picioare“ s'a format „picioaroage“ : échasse, jambes de bois fr., stelzen, stelzfüssen germ. „Cătârige“, se vede a fi numai o altă pronunțiere a „cotoroage“-lor, precum se pronunție : „pălămidă“ (serratura tinctoria) în părțile Oraviției, și „polomidă“ în părțile Lugosului din Bănat.

55) *Cotețiu*. Cuvântul „cotețiu“ nu vine înainte în dicționarul de Buda din 1825. În dicționarul Academiei de Laurian și Massim. București 1871, apoi în Polizu : Vocabolar romano-german, Brașov 1857. precum și în Barcian : Vocabolarius românesc-nemțesc, Sibiu 1868 înseamnă „cotețiu“ : parvum stabulum gallinarum, canum, porcorum, nassa viminea vel arundinea lat.; petite etable en clayonnage, poullailler, toit a cochon, nasse fr.; kleiner hühner-, hunds-, schweine-stall, fische-reuse aus ruthenflechtwerk germ. În graiul bănățenesc înseamnă însă cuvântul „cotețiu“ : a) cotul din lăuntru a unei chilii, d. e. l'am străntorit în cotețiu (chiliei, apoi acolo l'am bătut, b) ori-ce coturi : coin fr., winkel germ., între case, zidiri laterale și garduri, unde se închid mai vortos horele (gefügel germ.), și c) ori și ce atare „coturi“ bune de ascuns : recoin fr., schlupfwinkel germ., d. e. l'am scos din cotețiu sau unde s'a fost ascuns ; habe ihn aus seinem schlupfwinkel, wo er sich versteckt hat, herausgebracht germ. Atare „cotețiu“ sunt apoi și acoperite cu șindră, sau cu paie, cu fân etc. Deci graiul bănățenesc îndrumază apriat : cumcă rădăcina cuvântului „cotețiu“ purcede dela „cot“ : cubitus lat., dar și formațiunea francesă în „recoin“ precum și cea germană în „schlupfwinkel“ îndrumază tot la una și aceeași rădăcină.

Dl Cihac : Dict. etym. daco-romane éléments slaves etc. pag. 76 deduce cuvântul „cotețiu“ din elemente slave, dela paleoslov. „kocca“ : „caba, mansiuncula lat.; dela bulg. „kotec“, dela croat. sârb. „kot“ și „kotac“ : staul mic ; dela pol. „kocie“ : poullailler fr., hühnerhaus germ.; dela boem. „kot“ (băracă) și „kotec“ (cabina, staul). Dl Cihac combină și pe magiarul „kotecz“ și „kotecz“, pe cari le au imprumutat limba magiară dela Români, precum demustră și rostinta de „kotecz“ (cotețiu, cu „e“ iotizat). Dl Cihac produce și pe alb. „kotets“ : poullailler fr. hühnerstall germ., și „kotsek“ (șiuură). În urmă spune dl Cihac, cumcă rădăcina tuturor acestor cuvinte slave, magiare și albanese ar zace în „kote“ al limbei germane din evul mediu și în „koth“ al limbei germane nouă, cari înseamnă „baraque“ fr., feldhütte germ. Dar trebuie să observăm, cumcă dl Cihac nu este aci original, de ore-ce autorul acestei etimologii este dl Miklosich : Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum, Vindobonae 1862—1865 pag. 306.

Mai de parte avem de însemnat, cumcă „kot“ ca rădăcină a lui „kotac“ (resp. cotațiu) în limba sârbescă după Vuk Karadzic : Lexicon serbico-germanico-latinum, Vindobonae 1852 pag. 293 nu vine înainte decât în Essek, drept această cuvântul trebuie să fie imprumutat din limba românescă.

Deci este documentat, cumcă rădăcina cuvântului „cotețiu“ zace în „cot“ : cubitus lat., și cumcă atingerile cu limbele slave și germane, în formă și concept, este numai o dinamică omogenă desvoltare în toate aceste limbi, fără a imprumută una dela alta. Veți și cele ce am demustrat în acest obiect sub „streșină“ nr. 34.

56) *Cociobă*. Cuvântul „cociobă“ înseamnă : domuncula vilis lat., bicoque fr., elende wohnhütte germ. Dl Miklosich : Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum, Vindobonae 1862—65 pag. 306, împreună cu dl Cihac : Dict. etym. daco-romane, éléments slaves etc. pag. 76 derivază, ca și pe cuvântul premergătoru „cotețiu“ (nr. 55) din aceleași elemente slave. Dar etimologia dlor este

necorectă, fiind că precum „cotețiu“ așa și „cociobă“ își trag origina din „cot“ : cubitus lat. „Cociobă“ este formațiune din „cotiobă“, și înseamnă mai mult un „cotețiu de casă“, va să zică : o casă în formă de cotețiu, de cât o casă bună, adevărată. Silaba „tio“ se respunde „cio“, ca în „fetior“ : fetiolus lat., „pitior“ : petiolus și pediolus lat.

57) *Cocina*. Acest cuvânt înseamnă : suarfa lat., toit a cochon fr., schweinstall germ. Dl Miklosich : Lexicon palaeoslovenico-graeco-latinum, Vindobonae 1862—65 p. 306 și dl Cihac : Dict. etym. daco-romane, éléments slaves etc. pag. 76 derivază cuvântul „cocina“ tot din aceleași elemente slave din cari au derivat cuvântul „cotețiu“ (nr. 55) și „cociobă“, va să zică dlor reduce la una și aceeași rădăcina cuvântul „cotețiu“, „cociobă“ și „cocina“. Dar „cocina“ nu pôte fi de origină slovenescă, pentru că în această formă vine înainte numai în limba sârbescă, care a imprumutat dela Români acest cuvânt.

Noi încă deducem cuvântul „cocina“ din una și aceeași rădăcină, adică din „cot“ (cubitus). „Cocina“ la început a trebuit să sune „cotină“ de unde apoi prin iotizare s'a format „cotjină“ și prin acest mediu în urmă „cocină“. Chiar astfel s'a format „născocire“ : ex-cogitare, fingere, invenire lat.; ausdenken, ausdichten, erfinden germ., care după dicționarul Academiei sună și „nascotire“, din „in-a-scotere“, trecând în verb de a patra conjugatiune. Însemnăm aci mai departe, cumcă Româzii din Bănat răspund în „te“ și „ti“ pe „e“ și „i“ iotizat (cu puține excepțiuni), prin care iotizare devine „t“ premergătoriu respuns mai ca și „ce“, „ci“. „Cocină“ deci este numai o altă formațiune din „cot“ prin final „-ina“, și corespunde formațiunii „cotețiu“, numai cât are un concept mai larg și mai estins.

Unii vreu să deriveze cuvântul „cocină“ dela span. „cochino“ (răspunde : cocino), care înseamnă : porc, și dela „cochina“ (resp. cocina), care înseamnă : scrofa, combinând astfel și pe franc. „cochon“ (porc). Această etimologie încă se vede a fi corectă, de ore-ce în atare cas cuvântul ar însemna o : purcărătă.

(Va urmă.)

Simeon Manguica.

Idei și principii economice.

1) Valoarea este capacitatea unui lucru pentru satisfacerea unei trebuințe.

2) Valoarea nu este un ce absolut, ci relativ cu privire la anumită persoană și trebuințele ei.

3) Sub cuvântul avere înțelegem cuprinsul acelor lucruri de valoare, cari se află în proprietatea unei persoane. Când averea stă în dreptă proporțiune cu trebuințele, se numește bună stare, era când trece peste această linie și dă prisos — se numește avuție.

4) Sărăcia este apusul dela avuție și e seu naturală basată pe lipsa de producțiune, și acușiatiune, seu e nenaturală, artificiosă — basată în relațiuni sociale — acesta din urmă se numește pauperism.

5) În viața socială modernă se desvoltă o atârănare definitivă și perpetuă a celui sărac de către cel avut, căci totă istoria veche și modernă nu-i altă, de cât lupta celor mai puțini însă mai tari prin știință și avere, contra celor mai mulți fără știință și săraci.

6) Între impregiurări sociale normale înmulțirea populațiunii în o țară nu duce la lipsa de mijloce, ci la o mai mare producțiune, căci productivitatea pământului este nedescabilă. În țările cu populațiune rară lipsa de mâncăr fometea e un ôspe obișnuit.

Ioan Roman.

Arta dentistului.

Arta dentisticii a făcut, d'un sferit de secol încôce, progrese foarte mari, în cât privește fabricarea dinților artificiali, destinați a înlocui dinții care nu mai există. Dinții falși care se pun astăzi sunt nu numai mai ușori și mai tari, dar imităză natura într'un mod perfect. Dar, vai, nu se vindecă mai bine de cât altă dată găunoșia dinților, cauza obișnuită a durerii de dinți.

Găunoșia dinților este desorganizarea încetă și progresivă a părții tari a dintelui. La început, smaltul se îngălbenesc puțin într'un loc; peta galbenă se face apoi mai închisă și în sfârșit neagră. Mai târziu acest punct negru se măie și se întinde, pătrundând dintele. În curând, se constată o mică gaură, care crește mereu. Când leziunea atinge partea ososă a dintelui — și acesta este un semn caracteristic — se vede un cerc albastru deschis impregiurul puntului negru. Durerea nu se simte de cât când partea ososă este atinsă; cea durere este adesea foarte viuă și de nesuferit, când dințele e atins de un corp străin, seu supt impresiunea căldurii seu a frigului, a alimentelor zaharate seu acre. Câte odată găunoșia este internă; și în cazul acesta nu este nici o gaură la suprafața dintelui și nici miros urit.

Găunoșia pôte fi umedă și secă; când e umedă, cauzează o durere mai mare și stricarea dintelui merge mai răpede. În găunoșia secă, din contră, leziunea merge încet și suferința este mai mică; se pôte chiar opri dela sine.

În remășițele găunoșiei s'a constatat presința unui crytogram și unui infusoriu.

Sunt trei căi pentru a scăpa de durerea cauzată de găunoșie: a limisi durerea, decă există, a scôte dințele seu partea bolnavă și a umple gaura.

Sciți cât de numeroșe sunt mijlocele întrebuințate pentru a vindecă durerea de dinți — opium, chloroform, canfor, creosot, piretră, cuișore, etc.; dar tôte nu sunt de cât paliative și se pôte că a doua și durerea se revie cu mai mare violință.

Altă dată, scôtirea dintelui găunos eră regula; dar astăzi, acesta operațiune nu se face de cât când nu se pôte face altfel. „Nu scôteți, vindecați“, dic dentistii și cel dinteiu care a inseris acest aforism în fruntea reclamelor sale s'a imbogățit.

Ce fac partizanii acestei metode?

Scot găunoșia cu diferite instrumente și apoi introduc în gaură seu niște fôie de metal foarte subțire, seu o compozițiune care se întăresce iute. Acesta se chiamă a plumbui un dinte.

Însă, până se s'ajungă la acesta operațiune finală, câte visite trebuie să facă bolnavul la dentistul seu! Câtă vreme trebuie să părădă! Câte cheltuieli trebuie să facă! Și operațiunea nu se pôte face totdeauna; spre esemplu, când găunoșia este internă seu între doi dinți. Ce e de făcut atunci? Nu este de cât un remediu: a suprimă cauza durerii. Astăzi, după o metodă americană, nu se mai scot dinții: se culeg, după pitorésca espresiune a celebrului șarlatan Duchesne. Acesta făcută, dentistul curăță dintele, îl face frumos, umple gaura și-l pune erăși la loc în alveola sa; este o adevărată implantare.

Reimplantarea se face în casurile când dinții au fost scoși din întâmplare seu din cauza unei dureri escesive. Nu este o operațiune nouă, ci din contră foarte vechie; dar eră cu totul uitată. Ecă în ce constă acea metodă, despre care s'a vorbit zilele trecute la Academia de medicină francesă:

- 1) Scôtirea dintelui bolnav;
- 2) Curățirea și umplerea gaurei;
- 3) Reintegrarea dintelui la locul lui.

Peste 10—12 zile, dințele s'a altoit și și-a reluat soliditatea și funcțiunile și este vindecat. Operațiunea reușese de 19 ori din 20.

Acesta metodă e eminaminte științifică și dă cele mai bune rezultate.

„Scôteți, umpleți și altoiți“; ecă devisa cea nouă a tuturor dentistilor.

Dr. M. D.

Cântece populare.

— Din Ardel. —

I.

runță verde fôie lată,
Nu stă luna dintr'o fêtă,
Fetele-s ca florile,
Acî cresc, acî 'nflouesc,
Din coala se vesceșesc,
Dar feciorul sârăcul,
El e ca grădinariul,
Că se scôlă până 'n zori
Și se duce printre flori;
El se uită și tot lace,
Rape flôrea care-i place.

II.

Au avut o cărărușă
Până la mândruța 'n ușă,
Și s'a pus un blăstemat
Cărăr' 'n mi-ășă 'n t,
Tot cu șor' 'n cu nuele,
Supărarea mândrei mele;
D'apoi supărarea mea,
Că nu pot merge la ea.

III.

Holteraș curéuă nouă,
Tu mi-ai rupt inima 'n două,
Tu mi ai rupt-o, tu mi-o légă
C'un fir de mētasă neagră,
Holteraș șerpariu cu bumbi,
Gura ta ca la porumbi.

IV.

Arde-mi luminuța 'n cui,
Ce-avui mai drag il pierdui;
Arde-mi luminuța 'n mēsă,
Ce-am mai drag nu-mi vine-acasă.

V.

Cându-mi vii mândruță 'n gând,
Me légă ca frunță 'n vânt;
Cându-mi vii mândruță 'n cale,
Me légă ca frunța 'n bôre.

VI.

Dragu-mi-i prunul cu prune
Și omul cu vorbe bune;
Mi-i urit pērul cu pere
Și omul cu vorbe rele.

Gr. Sima a lui Ion.

Monumentul lui Andrei Mureșan.

Săptămâna viitoare are să fie a Brașovenilor. Asociațiunea transilvană va ține acolo adunarea sa generală. Un public numeros se va întruni din toate părțile. Va fi o adevărată sărbătoare a culturii naționale.

Introducerea acestei sărbători s'a și ținut, încă în săptămâna trecută la 6/18 august.

Se știe, că adunarea din Deș a Asociațiunii transilvane, printr'un esces de zel, a decis în anul trecut, ca la adunarea din anul curent la Brașov să se inaugureze și statua lui Andrei Mureșan.

Decisiunea însă n'a ținut cont de două: întâiu, că încă nu sunt parale de ajuns spre a se pute ridica poetului un monument demn de națiunea română; și a doua, că dără nici timpul de un an nu ajunge spre a se pute executa acea decisiune.

Românii din Brașov vedând, că națiunea română nu va pute să ridice până la acesta adunare lui Andrei Mureșan monumentul proiectat, au decis să facă densii un monument mai simplu la mormântul poetului, ale cărui oseminte zac într'un cimiteriu de acolo.

Inaugurarea acestui monument avu loc la 6/18 l. e.

Remășițele pământesci ale nemuritorului poet se transportară în ziua precedentă din cimiteriul de pe Tocile și se aședară în capela din Gröveri. Aici în ziua memorată se țină un parastas, la care — afară de veduva și fiica poetului — asistă un public numeros. Apoi cosciugul fu dus cu procesiune la mormântul nou și aședat spre odihnă vecinică.

Aici dl Nic. Strevoiu rosti o cuvântare bine inspirată, mormântul fu decorat cu cunune de flori, corul condus de dl Dima cântă o cântare funebrală și parastatul se sfârși.

Monumentul dela mormânt are forma de obelisc, aprôpe de patru metri nalt, de-asupra cu cruce. În frunte se află următoarea inscripțiune: „Laureatului poet Andrei Mureșan, n. 1816 — † 1863. Românii brașoveni. 1883“.

Va să dăcă, tocmai 20 de ani au trecut dela mormântul poetului, până când i s'a ridicat cel puțin un monument simplu la mormânt. Nici acesta nu s'ar fi putut face, decât zelul național al concetățenilor sei nu viniă a-i aduce tributul stimei lor, și astfel nu indeplină — de ocamdată — și în numele națiunii o datorie sfântă.

Onóre Brașovenilor!

Femei din Pompei acasă.

— Veți ilustrațiunea de pe pagina 397. —

Precum s'a mai dis pe colónele acestei foi, anti-cele romane aveau o stare socială egală cu a con-sortilor.

Mai târziu însă acesta relațiune se schimbă. Moralitatea începă a se clătina, bărbații alunecară pe calea desfrâului și astfel pozițiunea femeii se degradă.

Urmarea acesteia fu, că femeile din ce în ce se retraseră din lume și astfel nu le remase decât petrecerea cu copiii.

O astfel de scenă ni se infățișează și prin ilustrațiunea din nrul acesta, scenă care se petrece în orașul Pompei, care a avut apoi o sorte atât de tristă.

I. H.

Societatea pentru fond de teatru român.

(Resultatul material al adunării din Lipova.)

Raportul

Comisiunii pentru înscrierea de membrii noi și primirea de taxe pentru fondul teatrului român, către adunarea generală din Lipova la 7 aug. 1883.

Onorabilă adunare generală!

Ca raportorul comisiunii alésă de onorab. adunare generală pentru înscrierea membrilor noi și adunarea de oferte în favorul fondului de teatru român, am onóre a raportă despre rezultatul înscrierilor noastre, alăturând trei liste de subscriere, conform cărora, pe

lista I s'a scris	. . . . .	100 fl. — cr.
» II	»	333 fl. 50 cr.
» III	»	112 fl. 85 cr.
		cu totul 546 fl. 35 cr.

Din acesta sumă însă sunt a se detrage 50 fl. subscriși de George Mateiu în lista II, asemenea sunt a se detrage 5 fl. subscriși de V. Martini în aceeaș listă și alți 5 fl. subscriși de Eutimiu Vuia tot în acea listă, cari sume nu s'au plătit.

Astfel dară din suma scrisă de 546 fl. 35 cr. Detragându-se . . . . . 60 fl. — cr.

cari nu s'au plătit, rămâne . . . . . 486 fl. 35 cr. adecă patru sute opt-deci și șese de florini 35 cr. v. a., care sumă se predă dlui vice-președinte Iosif Vulcan pentru ulterioara dispozițiune.

Lipova la 7 august 1883.

Georgiu Lazaru
raportorul comisiunii.

Am primit dela dl George Lazaru, raportorul comisiunii emisă de adunarea generală din Lipova a Societății pentru fond de teatru român, spre a inserie pe membrii noi și a primi taesele vechi și noue, suma de 486 fl. 35 cr. adecă patru sute opt-deci și șese florini 35 cr., spre a o versă în cassa Societății noastre.*

Lipova 7 august 1883.

Iosif Vulcan
vice-președinte.

Etă numele membrilor noi și sumele subscribe:

I. Membru fondator: David P. Simon 100 fl. plătiți în bani gata;

II. Membrii ordinari pe viată: Ioan Tieran 50 fl. plătiți, George Mateiu 50 fl. (încă neplătiți);

membrii ordinari cu taxe anuale: Ioan Cornea 8 fl. Augustin Hamsea, Ioan Popoviciu Dessean, David Nicora, Ioan Beleş, Paul Tempea, Samuil Vulcan, Teodor Suricescu, Iosif Suricescu, Meletiu Suci, Grigoriu M. Marienescu, Ignatie Papp, Constantin Gurban, Cristofor Ghiuchiciu, Vasiliu Mangra, Teodor Pop, Pavel Jurma, Valeriu Oprian, Atanasie Tuducescu, Aureliu Suci, Voic Hamsea, Dr. D. G. Selcelean, G. Selcelean, Iuliu Mișiciu, George Lazaru, dr. Nic. Oncu, Gavril Popa, David Dabiciu, Georgiu Georgeviciu, Ladislau Panaiot, Manuil Ungurean, V. Martini (n'a plătit), Iacob de Răcz, George Savici, Atanasiu Popi, Demetriu Lăcătuș, Traian Kőváry, Vasilie Zamfiroviciu, Liubomir Omuț, Eutimiu Vuia (n'a plătit încă), Kabdebo Gerő, August Petculescu, Filaret Musta, dr. Atanasiu Șandor, George Suci; toți cu câte 5 fl.

III. Membrii ajutători: Adam Dehelean 2 fl., George Telescu 2 fl., Brinda 1 fl., Porfiriu Popescu 1 fl., Moise Sultanoviciu jr. 2 fl., George Bocu 1 fl., Basiliu Jođca 1 fl., M. Salcut 1 fl., Teodor Muntean 1 fl., Pol-

* Suma acesta s'a și trimis dlui George Szerb, cassar al Societății pentru fond de teatru român.

ler János 50 cr., Vasiliu Stoian 2 fl., Eutimiu Bugar 1 fl., Ales. Crăciunescu 1 fl., Stefan Onu 1 fl., Petru Augustin 1 fl., Simeon Drăgoi 1 fl. 10 cr., Ecaterina Scala 2 fl., Macsim Balan 50 cr., Iosif Spinanț 50 cr., Vas. Popovici 2 fl., Ioan Beleş 2 fl., George Lazaru 2 fl., Aurel Suci 1 fl., Botto 2 fl., David Nicora 1 fl., V. Managra 1 fl., Aurelia 2 fl., Nic. Avram 50 cr., Al. Nemeș 3 fl., Iosif Pecica 2 fl., Vas. Beleş 2 fl., Georgie Dan 1 fl., Petru Bibera 2 fl., Petru Albu 50 cr., Con. Berbecuț 1 fl., D. Dascalul 1 fl., Ilie Precup 35 cr., M. Silași 40 cr., I. Iorgovici 1 fl., I. Clombes 50 cr., Tomi 1 fl. 50 cr., Ioan Ardelean 2 fl., George Șiclovean 1 fl., Teodor Imbrone 1 fl., Teodor Bodrogean 1 fl., Dimitrie Barbu 1 fl., Dim. Selagian 2 fl., P. Avramuț 1 fl., I. Săcoșan 2 fl., Isaia Monța 2 fl., Ter. Raț 1 fl., A. Mera 1 fl., N. Stefu 50 cr., Mih. Cute 50 cr., Vas. Bradu 50 cr., Nic. Suci 50 cr., Vas. Serbu 50 cr., Av. Serbu 1 fl., Marcoviciu 2 fl., Ioan Boroș 2 fl., Alessiu Onițiu 1 fl., S. Dessean 2 fl., George Popovici 2 fl., Ant. Cășia 1 fl., Kohn și fiul 2 fl., George Plașa 50 cr., D. Schwarz 50 cr., Fr. Buțurca 2 fl., Ioan Căpitan 1 fl., George Cornea 3 fl., G. Daraboș 1 fl., Nic. Musteț 1 fl., T. Lupuț 1 fl., L. Lederman 50 cr., Schlesinger 1 fl., Biró Mathildné 1 fl., Leopold Adolf 1 fl., Paul Milovan 3 fl., A. Popovici 1 fl., George Murariu 1 fl., Vas. Zorlențan 1 fl., Teodor Cosma 50 cr., Dionisiu Cadariu 2 fl., Chorul vocal din Chiseteu 3 fl., Trifon Șepețian 1 fl., Lucian Șepețian 1 fl., Dionisie Gerda 50 cr., Theaha 2 fl., Trăian Barzu 1 fl., Isidor Popescu 2 fl., Georgiu Lupșa 1 fl., Petru Brassai 2 fl.

Literatura și arte.

Carmen Sylva rusese. Aflăm din ziare, că „Pozeștile Peleșului” de Carmen Sylva au apărut de curând și în limba rusescă. Traducerea s'a făcut de șese eșși, între cari se află și câteva femei, binecunoscute în literatura rusă.

Novela nouă de Iosif Vulcan. A apărut și în administrațiunea „Familiei” în Oradea-mare se află de vânzare: „Dela Sate”, culegere de romane și schițe de Iosif Vulcan. Prețul 70 cr. Colectanții după 10 exemplare primesc unul gratuit.

Gramatică română. Dl Gavril Pal, docintele clasei IV a școlii normale gr. c. române din Oradea-mare și profesor ajutător la preparandie, a scos de sub tipar două broșure sub titlul: „Gramatică română”, ca manual conducător și de învățământ, prelucrat în mod practic și intuitiv pentru patru clase a școlii populare. Prețul unei broșuri este 30 cr. Se află de vânzare la autorul în Oradea-mare.

Ce nou?

Regele Carol I a fost zilele trecute la Berlin, unde — la invitarea împăratului Vilem — a asistat ca naș la botezul fiului principelui Vilem de Prussia. Cu asta ocaziune regele Carol a dus cumetrei sale niște suveniri alese după gustul său și al reginei. Aceste toate sunt produse române și anume de acele cari păstrează caracterul local: țesături, cusături, costume lucrate c'o mare fineță și d'o egală bogăție. Unele din aceste obiecte au fost procurate de școlă „Elisabeta”, altele de „Furnica”, altele în fine au fost luate direct dela persoanele care le-au lucrat. Printre bucățile cele mai însemnate se citează: o cămașă (din jud. Muscel) de mătase (borangic), cusută tot cu mătase, un vâlnic și niște bete, dela Rucăr, stofă neagră cusută cu fir de argint, o mărmă d'o fineță extraordinară, cea mai frumoasă ce s'a putut vedea; în fine o trambă de pânză destinată a face din ea un costum de veră, etc.; toate acestea puse

intr'o ladă, a cărei lucrătură fină corespunde cu bogăția și frumuseța obiectelor ce conține; pe capacul lăzii sunt lucrați ângeri și corone de lauri, pe pereții ei este cifra principesei acoperită de coróna imperială. Cunoșcătorii și mai ales cunoscătorii găsesc, că toate obiectele sunt d'o frumusețe rară și demne d'a servi la toaletă unei suverane.

Despre regina României diuarele străine publică impertinența sfruntată, că Maj. Sa nu se va mai rentorci în România din Germania unde petrece și acuma; că regele Carol călătorind acuma prin Germania, nici n'a mers a o vedea. O minciună mai nerușinată decât acesta nici că se poate cugeta, căci regina României de mult s'a întors acasă în România și petrece la Sinaia, de unde a însoțit în 4/16 l. c. pe soțul său până la Predel, când acesta a plecat la Berlin, apoi s'a întors la Sinaia, unde se află și acuma stimată și iubită de toți.

Actele adunării din Lipova se încheie în nrl prezente cu raportul comisiunii pentru înscrierea de membrii noi. Din acesta se vede, că la acea adunare s'a încasat 486 fl. 35 cr. (în procesul verbal publicat s'a străcurat o greșelă, căci în loc de acesta sumă s'a tipărit 476 fl. 35 cr.) Meritul colectării acestei sume este în deosebi al dlui George Lazaru, avocat în Vinga, carele în calitate de notar-raportor al comisiunii, a dezvoltat zelul cel mai mare spre a aduna cât mai mulți membrii. Se speră, că din concertul și balul dat cu ocaziunea acelei adunări generale, Societatea va primi vr'o 400 fl. Deci astfel prin adunarea din Lipova fondul Societății se va spori cu 850—900 fl. Un rezultat considerabil acesta în timpurile de acuma.

Adunarea din Beiuș a Societății pentru înființarea unei școle române de fete în Oradea-mare are să reieșă cât se poate de bine. Inteligența română de acolo s'a intrunit în o conferință și a ales un comitet de primire, sub presiunea dlui avocat Vasiliu Ignat, având a funcționa ca secretar dl profesor Vasiliu Leșan. Comitetul acesta a și început să lucreze cu diligență pentru a înlesni succesul complet. Din pregătirile făcute aflăm următoarele: La 15 septembrie st. n. după mieznoapte la 4 ore comitetul de primire va bineveni la comuna Pocola comitetul Societății, care — în frunte cu președintele sei prepositul Kőváry și vicariul Beleş — va merge la Beiuș în corpore. Intrând cartegii în Beiuș, s'era diletanții de acolo vor da o reprezentațiune teatrală, jucând piesele: „Doi țărani și cinci cărlani”, și „Cinel-Cinel” de Vasile Alecsandri. În ziua următoare, la 16 septembrie, după serviciul divin, se va ține adunarea Societății, după care va urma un banchet. Festivitățile se vor încheia printr'un bal în aceeași seară. În ziua a treia se vor face excursiuni, unde va voi Societatea, căci în părțile Beiușului sunt multe locuri de excursiune.

Despărțimintele Asociațiunii transilvane.

Despărțimintele Selagean a ținut adunarea sa generală în Tășnad la 9 august st. n., sub presiunea dlui vicariu Alimpu Barbolovici. Premiul de 6 galbeni pentru cea mai bună lucrare despre modul cum s'ar pute produce mai bun și mai mult grâu, s'ecară și cucuruz, dintre 4 scrieri concurente, s'a dat uneia al cărei autor, după desfacerea plicului sigilat s'a vădut că este dl George Pop proprietar în Băsesci. Dsa a rentors patru galbeni reuniunii, unul l'a dat decopiatorului și unul l'a ținut suvenir. Lucrarea dsale se va tipări. Premiul de 15 fl. pentru cea mai bună gradină de pomărit fu dobândit de dl Ioan Chirila, invetător în Ortelec. Dela membrii vechi și noi s'au încasat 108 fl. Dl Andreiu Cosma a raportat, că barzii strinși la 1878 s'a urcat la 722 fl. 58 cr., plus 15 fl. 80 cr. donați de dl Barboloviciu; s'a decis să se creeze un fond nou, numit „Fondul de

cultură al Sălăgiului. Adunarea din anul viitor se va ține în Cehul Sălăgiului. — *Despărțământul Sebeș* va ține adunarea sa generală în Ludoșul-mare la 9 septembrie sub presiunea dlui Ioan Piso. — *Despărțământul XII (Deș)* s-a ținut adunarea generală la Beclean în 12 august, sub presiunea dlui Aug. Muntean. Cu ocaziunea aceasta s'au ținut și două disertațiuni, dela membrii s'au adunat 139 fl. Director s'a ales dl G. Muntean, membrii în comitet dnii G. Man, A. Bogdan, P. Mureșan-Șireganul, Ioan Vele, V. Hossu și P. Anca ordinari, și dnii A. Racotți, G. Gradovici, A. Chereșeș și I. Podoba suplenți. Viitoare adunare generală se va ține în Lăpușul unguresc. După adunare urmă banchet. S'era se țină reprezentațiune teatrală și bal, despre care raportăm tot în această rubrică mai la vale. — *Despărțământul I (Brașov)* țină adunarea sa generală în 7 august sub presiunea părintelui protopop Ion Petric. S'a decis ca pentru școala de țesut ce are a se înființa la Săcele, să se formeze o societate anume, și să se recomande adunării generale a Asociațiunii înființarea a două premii celui mai bun agronom și econom de vite din fiecare despărțământ.

Reprezentațiune teatrală și bal în Beclean.

Ambele s'au ținut cu ocaziunea adunării generale a despărțământului XII (Deș) al Asociațiunii transilvane în 12 august. Reprezentațiunea se deschise la 8 ore seara, în prezența unui public foarte numeros. S'a jucat „Rusalile” vodevil într'un act de V. Alecsandri. Diletanții, fii și fiice din popor, au interpretat bine rolurile lor. Ludovica Diugan în rolul Susanei, a excelat prin jocul, cântecul și prin costumul popular gătit prin mâinile sale; Ioan Svagieiu în rolul lui Buimăcilă, Vasiliu Cița ca Domnul Galușcus, Vasilie Codrean ca Resvrătescu, Irina Candrean în rolul Catrinei, Ludovica Morar ca Safta, Flăorea Candrean ca țerancă, Iuliu Belciug ca Moș Veveriță, George Moldovan ca țeran, Teodor Puiu ca gendarm au fost intimpinați cu aplauze vii. În fine diletanții cântară „Cântecul gintei latine”. Meritul succesului este al dlor Ioan Grec, Al. Silveșan și S. Moldovan, cari conduseră acesta reprezentațiune și instruiră pe diletanți. — După reprezentațiunea teatrală începă balul cu „Someșana”. În cursul acestui joc dl Merzoc, proprietar din Beclean, trecu în fruntea diletanților prin mijloc cântând: „Oștile stau față în față”. Dintre damele prezente eti o cunună: dōmnele Bogdan, Chereșeș din Deș, Silași, Crăciun din Bistrița, Pavelea din Năsăud, Lupul din Gherla, Gaborfi din Pétra, Făgărășan din Teure, ér din Beclean dnele Zohar, Grec, Moldovan, Silveșan, Cira, Fogolian, Bogdan; domnișorele Aurelia Silași din Bistrița în costum național, Bogdan din Deș, Valeria Pavelea din Năsăud, Pașcu din Șomotelnic în costum național, sororile Emilia și Cornelia Lupul din Gherla, Crăciun din Bistrița, Maria Gaborfi din Pétra, Ana Precup din Nimigia, Berta Boga din Năsăud, Aurelia Deac din Ilișua, M. Tecariu din Beclean, Marta Mureșan din Vireag, Lucreția Făgărășan din Teure, Pecsy, Spermenzen. Petrecerea dură până dimineața. — s. p. s.

Concert și bal în Varadia. Tinerimea studiosă și corul vocal gr. c. din Varadia, lângă Oravița, arangiară la 19 aug. st. n. un concert însoțit de bal, în folosul aceluia cor vocal. Programul concertului bine reușit a fost următoarea: „Cuvânt de deschidere” rostit de clericul Ioan Staia; „Cântecul gintei latine” cvartet de corul vocal; „Cătră renegați” poezie de Iosif Vulcan, declamată de studentul Paul Cipu; „Marșul victoriei” executat pe violină de studentul Romul Iorgovici; „Sór-

tea la care a ajuns poporul român”, disertațiune de clericul Nic. Jurma; „Ciobanul” executat pe violină de R. Iorgovici; „Plângere”, poezie de Popfii, declamată de I. Staia; „Trecerea Dunărei” cvartet de corul vocal. În pauza din bal se jucară: „Călușerul” și „Bătuta”.

Serată cu danț în Alba-Iulia. Comunitatea bisericească gr. c. din Alba-Iulia (Lipovani) a arangiat la 21 l. c. o serată cu danț în sala de veră a otelului „La sóre”, în folosul fondului școlii, care se va edifica. Președintele comitetului arangiator a fost dl avocat George Filip.

La Timișoara reuniunea învățătorilor gr. or. din tractul Timișorii va ține adunarea sa generală la 4, 5 și 6 septembrie st. n. Președintele reuniunii este dl avocat și redactor Paul Rotariu, notar dl învățător I. Doboșan.

Necrológe. Ana I. Scurtu n. Drăgănescu, consórta dlui profesor Ioan Scurtu, a încelat din viață la Brașov în 13 l. c. în etate de 32 ani. — Toma Stănilă, student la academia de drepturi în Sibiu, a murit la 18 l. c. st. n. în etate de 21 ani. — George Fogaras, avocat în Lipova, a murit la 18 august în etate de 77 ani.

Ghicitură archeologică.

Inscripțiunea unui monument vechiu, descoperit în O. Homorog.

MV. L.

T. EDI.

LEO.

NOMA. ST.

ICEM.

ARIE.

L.

O.

R!

14/26 aug.

De. Bo. Pope. S. cVL.

Terminul de deslegare e 10 septembrie. Ca totdeuna și de astă-dată se va sorti o carte între deslegători.

Călindarul săptămănei.

Diua sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și sərbătorile.	Sóre resare	Sóre apune
Duminecă	14	26	Prof. Michea.	5 16	6 46
Luni	15	27	† Ad. Maicii Dlui.	5 17	6 45
Marti	16	28	Sf. Mahrame.	5 18	6 43
Mercuri	17	29	Mart. Miron.	5 19	6 41
Joi	18	30	Mart. Flor și Laur.	5 20	6 40
Vineri	19	31	Mart. Andrei Strat.	5 22	6 38
Sămbetă	20	1	Prof. Samuel.	5 23	6 36

Proprietar și răspundător și editor: IOSIF VULCAN.

Cu tipărit în Iași la tipografia „Oradea-mare. Strada principală.